

Mythologia, Francfort, 1581 - VI, 21 : De Gigantibus

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[78\] : De Gigantibus](#)

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre VI

Ce document est une version augmentée de :

[Mythologia, Venise, 1567 - VI, 21 : De Gigantibus](#)

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre VI

[Mythologie, Paris, 1627 - VI, 22 : Des Geans](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre VI

[Mythologie, Lyon, 1612 - VI, 21 : Des Geans](#) est une traduction de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Francfort, 1581 - VI, 21 : De Gigantibus, 1581

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 17/09/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/5996>

Présentation du document

PublicationFrancfort, André Wechel, 1581

ExemplaireRegensburg (Allemagne), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307

Formatin-8

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Paginationp. 647-652

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses[Géants](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière modification le 25/11/2024

per sursum vi solis attrahuntur, qui ubi ad superiora pervenerint, virtute diuinorum corporum vel solvuntur in purissima elementa, vel repelluntur inferius, quæ dimicatio est sempiterna. hanc verò per fabulam Titanum antiqui sapientes illa ipsa significabant, atque hæc ad physicam rationem. Quod verò nemo impune aduersus Deorum religionem sit temerarius, iam sæpius explicatum est, quare ethicam explicationem in hac fabula non inuestigabo: at nunc dicatur de Gigantibus.

De Gigantibus. CAP. XII.

DICUNTUR Gigantes è Terra, Cœlique sanguine nati fuisse, quo tempore Saturnus pudenda patris abscidit, ut ait Hesiodus in Theogonia his versibus:

ἔσπευ γὰρ βασιλῆϊ γυνεὴν ἀπείσυχεν αἰματὸν ἔσσει,
πάσαι δ' ἔπειτα γαῖα πλοκόμενων δ' ἰππυτῶν,
γένετ' ἱρινοῦς τε κρατερὰς, καὶ ἄλγες τε γίγαντες.
Sanguinea quosquosque guntia cecidere, recepit
Terra omnes: eadem rursus voluentibus annis
Horrendas peperit Furias, magnosque Gigantes.

Et Orpheus libro octavo sacri sermonis:

ἔσπευ λῆξαι γίγαντας ἰππῶν τε μέγα κέρας ἔχοντες,
ἔπειτα γυνεὴν ἔκταντο καὶ αἵματος οὐρανίου.
Hos ideo superi cunctis dixere Gigantes,
E Terra quod sunt nati, & de sanguine Cœli.

Hanc eandem opinionem habuit etiam Acusilaus, ut testatur Apollonij enarrator. nam paulo superius ostendit Hesiodus Saturnum in insidiis collocatum cum falce per noctem pudenda patri abscidisse. Alij non Saturni opera natos, sed solius Terræ filios Gigantes esse tradiderunt, ut sensit Apollodorus libro primo, quos ab irata Opi siue terra editos fuisse dixerunt, quia occisi fuissent Titans, eosque in Deorum ultionem genitos, ut in his significauit Apollonius:

ἀλλ' ὁ μὲν ἦ ἄλοεο τυφώος, ἧ καὶ αὐτῆς
γαίης εἶναι ἵκτο πέλαρ τέκος, οἷα παρ' οἴκῳ
χωομένη αὖ τέκεν.
Alit hic horribili Typhæo, pignoriibusque
Terra per simili, qua Tellus edidit olim

Almo irata Ioni.

Homerus libro 1. Odysseæ. Neptuni & Iphimedæ filios Gigantes existimavit, qui Oissam & Olympum montes imponere Pelio conati sunt, ut in cælum ad expugnandum Iovem conscenderent. sic enim inquit:

πῶ δὲ μετ' Ἰφιδάδαν Ἀλκίονος περὶ ἄκοντι
 εἶδον, ἢ δὴ φάσκα ποσειδάωνι μελῶπα
 καὶ β' ἔτεκεν δύο παῖδας (μετὰ δ' αὖτ' ἰδὼν δὲ γενέθλιον)
 ἃ τὸν τ' ἀντίθεον, τὸν δ' ἄλλοτ' ἐφ' ἑσπέρῳ.
 ὅς δ' ἠμικύβητος ἔριψεν ἑσπέρῳ ἄρκον,
 καὶ πολὺ καλλίστῃ μετὰ γὰρ κλυτὸν ὦρ' ἴωθα.
 ἱππῶροι γὰρ τοῖσι, καὶ ἱππία πῆχας ἦσαν
 ἔσθρος, ἀτὰρ μή τις γὰρ γενέθλιον ἱππῶν γυγῶς
 εἴ β' αὖ καὶ ἀθανάτοισιν ἀπ' ἐλάνθῳ δὲ ὑλύμπῳ
 φυλόπιδες ἦσαν πολυαῖκον παλαιοῖσι.
 ὅσ' αὖτ' ἐπ' οὐλύμπῳ μίμασθ' ὀμῶς, αὐτὰρ ἐπ' ὄσθῳ
 πῆλιν ἐνὶ σίφυναν, ἵ' ἑρᾶνός ἀμφοτέρῃσιν.
Exor Alcei post hanc est Iphimedeæ
Visa mihi: qua Neptuno duo pignora magno
Edidit, hi parvi sunt primo tempore nati.
Orion diuinus, valde inclutus inde Ephialtes.
Nutrit hos paruos tellus: pulcherrimus horum
Natus uterque fuit, post eximium Oriona.
Atque nouem cubitos ambo crenere nouennes
In latum: longumque nouem corpus fuit & linas.
Hi superis pugnamque grauem, bellumque minati,
Pragrandes montes, ut cælum posset adiri,
Inuoluere, Oissam frondosum, mox & Olympum
Cum syluis, stabulisque super te Pelion altum.

Isti dicuntur non solum corporis magnitudine præcelluisse, viribusque inuictis fuisse, sed etiam terribili planè aspectu, capillis è capite promissis, barba prolixa, pedibusque anguineis, ut ait Ouid. lib. 5. Fast.

Terra feros partus immania monstra Gigantes
Edidit, ausuros in Iouis ire domum.
Mille manus illis dedit, & pro cruribus angues:
Atque ait, tu magnos arma mouete Deos.
Extrahere his montes ad sidera summa parabant,
Et magnam bello sollicitare Iovem:

Fulmina

Fulmina de caeli iaculatus Iupiter arce

Vertit in antores pondera vasta suos.

Hi in Phlegræis campis, vel (ut alij maluerunt) ad Pallenen habitarunt, qui cum essent admirabili corporis proceritate, & saxa & ignitas arbores in cælum iaculabantur, ut testatur his verbis Ilacius: ἡ γὰρ τὰ τῶν Τιτάνων ἀγανὰ κτῆσιν, ἐν Φλέγραϊς τῆς Παλλήνης γὰρ τῆς δὲ κακοτόποδος καὶ βαθυγυῖας καὶ βαθυγυῖας τῆς γῆρας, οἱ πῖστος καὶ δρῦς πιπυρακτωμέναις ἡκόντιζον πρὸς τὸν ἑρῶν ὡς πρῶτοι περφυρίων καὶ ἀλκυονίδες. *Terra res gestas aduersus Titanas agere ferēs, in Phlegræi Pallenes anguineis pedibus, eximieque crinatos & barbatos Gigantes peperit, qui saxa quercibusq; flammatis iaculati sunt in cælum: quorum principes erant Porphyrio & Alcyoneus.* Fuerunt autem complures qui arma aduersus Deos sumpserunt, quare Sophocles in Trachinijs inquit:

ἄδ' ὁ γὰρ τῆς σφατῆς τῆς γῆρας.

Neq; terrigenum exercitum Gigantum.

Isti cum super altissimos montes illos conscendissent, dicuntur saxa ingentia in Deos iaculati, ex quibus illa quæ in mare deciderunt, factæ sunt insulæ, ut ait Duris Samius: at illa quæ in terram ceciderunt, montes. Erat autem rumor inter Deos nullum è Gigantibus posse occidi, nisi quispiam ex mortalibus in eius belli societatem fuisset assumptus: tum verò Iupiter Palladis consilio Herculem socium asciuit, qui primus omnium Alcyoneum sagitta confossum interemit. Veruntamen cum semper fortior reuiuisceret, Minerua impetu facto extra orbem Lunæ illum extraxit, qui ita obiit. Iupiter & Hercules Porphyrtionem Iunonem violantem occidunt: Apollo lœuam oculum, Hercules dextrum Ephialtæ sagittis effodiunt. Hercules post hunc Eurytum querno telo de medio sustulit. Hecate Clytium, Minerua Enceladum, ac Pallantem obtruncavit ac postea Alcyoneum cōgressus ad Isthmum Corinthiacum interemit, cuius mira erat magnitudo. Cum Polybores per mare fugiens in Con insulam peruenisset, insequens hunc Neptunus partem insulæ reuulsam in illum contorsit pro telo, quæ recidens Nisyros insula facta est. Mercurius Hippolytum, Diana Grationem, Mars Mimantem, Parce Agrium & Thoonem trucidarunt. Reliqui Iouis fulmine perierunt, ut testatur Apollodorus libro primo Bibliothecæ. Scripsit Pausan. in At-

cadicis Bathon vallem quandam fuisse, in qua vulgatum fuit Gigantes praelium aduersus Deos commisisse: quo in loco rem diuinam facere vulgibus, tonitruis, ac procellis mos fuit, ad eius certaminis imitationem. Alij fabulati sunt Silenos quoq; ad hoc bellum accessisse, atq; Sileni asinum magnitudinem ac molē hostium admiratū magna voce rudere cœpisse: quāobrem Gigātes aliquod insigne ac formidabile monstrū aduersus serati ad illud bellū aduentasse, continuo in fugam vertuntur. ad eius rei perpetuam memoriam dicitur asinus fuisse inter sidera collocatus. Alij dixerunt in Sicilia fulmine ictū fuisse Typhonem, vt testatur Hesiod. vbi hæc carmina scribit:

φλόξ δ' ἐκ πυρῶν ὄνυσσε, ἀπ' ἰοῦτο τοῖς ἀνέκτοις
ἔριος ἢ φῆσθαι αἰδὼν ἢ παπλοῖσθαι.

*Flammæque manant de caelo fulmine vege,
Saxos ad montis radices Vallibus imis.*

Quidam Pithecusas vocatas insulas Gigantum fuisse putarūt, atque in Phlegæis agris id commissum fuisse praelium, qui locus est pagus in Thracia. Alij eos natos fuisse ea conditione tradiderunt, vt quandiu essent in eo agro, in quo nati erāt, tandiu essent immortales: quare Palladis cōsilio ex eo agro extractos perijisse. Alij fabulati sunt Gigantes ē Phlegra Campaniæ vicina pulsos ab Hercule terram subijisse, atq; ex illorum cruore fontem Leucæ fetidum odorem habuisse, Phlegramq; Campaniæ otam fuisse vocatam, quod igni, calidarumq; aquarum fluxu abundaret, totusq; Baiarū & Cumarum tractus sulphuris & ignis naturam referentes aquas emitteret. Nam calidas ideo esse inquit, quod vulnerum flammæ abluerint, cum ex ipsius fulminis natura sulphur oleant. Arbitrati sunt nonnulli tantum metum superis iniecisse Gigantum temeritatem & audaciam primo aspectu, vt cum primum Typhoeus apparuerit, omnes aufugerint in Ægyptum: vbi longo itinere defessi, ac spe fugæ destituti, se sub varijs formis occultauerint, vt ait Ouidius lib. 5. Metamorph.

*Bella canit superum, falsaque in honore Gigantes
Ponit, & extenuat magnorum facta Deorum;
Emissumque ima de sede Typhoea terra
Calitibus fecisse metum, cunctasque dedisse
Terga fuga: donec fessos Ægyptiæ tellus
Ceperit, & septem discretum in ostia Nilus.*

Cūm

Cum verò in varia animalia ibi mutati Dij fuisse dicantur, illa fuit causa cur animalia multiplicia postea coluerint Ægyptij. Memorantur verò inter prædictos Gigantes Cœus & Iapetus à Virgilio. Mimantem & Rhercum nominavit Horatius. Deinde fuerunt cum his Asius, Cinnus, Belbicus, Almops, Echion, Pelorus, Athos, Celado, Damafor, Palleneus, & alij complures. Aiunt Palladis cōsiliū præcipuè, ac vim Herculis valuisse plurimum in profligandis Gigantibus; & Panos, qui concham marinam pulsando in eo certamine terrorem hostibus eximium iniecit: deinde Bacchi, qui plurimum viribus valuit. Illi igitur horum Deorum opera victi ad inferos detrusi sunt: atq; Enceladus sub Ætna monte substratus flammis assiduus torquetur. Typhoeus tantæ magnitudinis corporis fuisse dicitur, ut cum tota Sicilia tribus promontorijs claudatur, tota supra eius corpus posita sit, cuius supra dextram est situs Pelorus Italianam prospectans, supra lævā Pachynus, supra crura Lilybaeus, caputq; Ætna grauat, ut ait Ouid. in his:

*Vasta Giganteu ingesta est insula membris
Trimactis, & magni subiectum molibus Orget,
Ætherias ausum sperare Typhoea sedes.
Nititur ille quidem pugnatque resurgere saepe:
Dextra sed Ausonio manus est subiecta Peloro;
Lana Pachyne tibi, Lilybae crura praeiunguntur,
Prægrauat Ætna caput.*

Atque cum omnis iniustitiæ, omnisque iniquitatis & sceleris pœna comes esse consueverit, omnino contra Gigantum, omniumque improborum temeritatem & auaritiam illa carmina sunt Euripidis in Helena, quæ ab omnibus debent non modò lingua proferri, sed in mente diligenter ponderari, quæ ita se habent:

*μισῶ γὰρ ὁ θεὸς πλὴν θίαν. τὰ κτετὰ δὲ
κταῖσθαι κελύει πάντας, ὅκτις ἀρπαγὰν,
ἰατρίαν δὲ πλῆντος, ἀδίκως τις ἔσθῃ.
κεῖνός γάρ ἐστιν ἕρπενός πᾶσι θροτοῖς,
καὶ γὰρ ἐν ἡ χερὶ δώματ' ἀναπληρομένης,
τὰ μότρεα μὴ χερὶ μὴ ἀφαιρῶσθαι θίαν.
Odit Deus vim: possidendaque imperat
Tenere iure quæque, non inferre vim,
Opes iniqua deferenda: nam Erru,*

Commune cælum est omnibus, tellusq; : & hi

Multis bonis replere possis atrium :

Sed sit procul rapina, & uisq; hac auferens.

Hæc ea sunt quæ de Gigantibus ab antiquis memoriæ prodita sunt, quæ quid occultum contineant, inquiramus.

¶ Dicti sunt Gigantes Terræ & Cæli filij ex partuicidio prope nati, & ex crudelitate Saturni in patre, quia nihil prope boni ex adulterio & illegitimo cōgressu nasci consuevit: atq; illi qui sunt crassioris materiæ, temperati, & æquitaris amici, ferè esse non solent: quare crassiora corpora prona sunt ad voluptates, iramq; diutius seruant, rationi non facillè cedunt, minus sunt ad capiendas disciplinas accommodata, & pro libidine, animorumq; impetu plerumq; seruntur. Alij tamen Neptuni & Iphimedeæ filios putarunt, quoniam omnes crudeles & inhumani ac feri Neptuni dicuntur filij: quippe quorum corpora ob humorum copiam à sole minimè digestorum bonitatem morum nesciant: cuius radij nō solum educandis corporibus, sed etiam moderandis animis mortalium plurimum conferunt. Quid verò est aliud Iphimedeæ, quàm pertinax & infixa in animo cupiditas, neq; cōsilio neq; rationi cedens? nam in quibus corporib. eximie vires extiterint, minimum est plerumq; cōsiliij & prudentiæ. Hi igitur, ut imprudētes, & crudeles, & temerarij, qui nihil honestum esse putarent, nisi quod placuisset, vel Iouē ipsum velle de cœlo depellere ausi sunt. Id ego nihil aliud esse crediderim, nisi imprudētes homines, quibus libido & impetus animi dominatur, Deos omnes contemnere, ac pro suis viribus religionem euertere: cū religio sit omni temeritati & improbitati aduersaria. Nam sine religione ac Deorū metu, nihil neq; iustum, neq; pium, neq; sanctum fieri potest. Verum quia scelerum omnium comes est supplicium, & pœna, & miserie, quia Deus est grauissimus flagitiorū vindex, illi non iniuria ab Hercule, & Pallade, & Dijs cæteris profligati & acerbissimis supplicijs addicti sunt apud inferos, cū nemini esse scelerato impune deniq; liceat. Alij dixerūt cōmissum fuisse illud præliū in Thessalia propter ferocitatē populorū, & ppter Deorū cōtempnū. Dicuntur ibi sepulti fuisse Gigātes ob sulphureas cauernas ignē exhalantes. vbi inuentū est os humani cruris tātæ magnitudinis, ut triginta paria boum validorū vix possent plaustro impositū illud dimouere. At nūc de Typhone dicatur.

De